

Bisztró- avatás Vásárhelyen

Tegnap délelőtt adták át rendeltetésének Hódmezővásárhelyen az 1,7 millió forint költséggel fél év alatt újjáalakított, kibővített vásárhelyi Béke bisztrót.

Ez a bisztró nagy részt vállalt abban, hogy Vásárhely vendéglátóipari ellátása tovább javuljon, korszerűsödjék, hogy a vendégek elfogadható áron, kulturált körülmények között jussanak étkezési alkalmhoz.

Az étkező- és a büfé rész alapterülete a korábbi kétszázról 380 négyzetméterre növekedett a kiszolgáló-, az előkészítő- és a szociális helyiségekkel együtt. A századagos konyhát háromszáz adagosra bővítették.

Téesz-ünnep Makón

A legidillikusabb körülmények között, a Maros-parti liget árnyas fái alatt, késő nyári napsütésben ünnepelte meg tegnap a makói József Attila Tsz. tagsága a közös gazdaság fennállásának negyedszázados jubileumát. Az ünnepi közgyűlés mintegy ezer résztvevőjét B. Szűcs Lajos, a tsz. párttitkára köszöntötte. Az előkészenben a tsz. alapítói kivül helyet foglalt dr. Soós Gábor, a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium államtitkára is.

Az ünnepségen Berényi János, a József Attila Tsz. megbízott elnöke adott áttekintést a tsz. történetének elmúlt 25 esztendejéről.

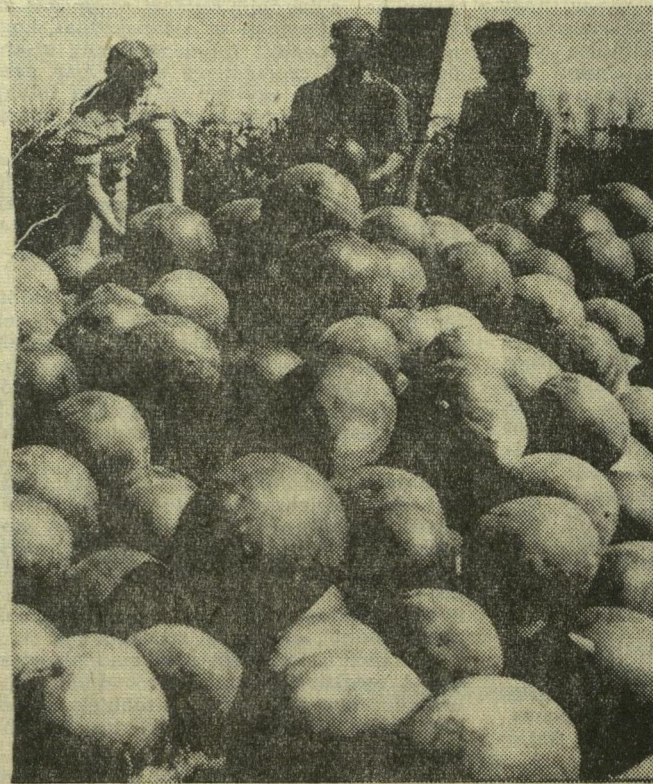
Dr. Soós Gábor azt körvonalazta ünnepi beszédében, hogy a negyedszázados fennállásukat ünneplő szövetkezeteknek gyorsítaniuk kell a termelés korszerűsítését és növelni a gazdálkodás hatékonyságát. Elismeréssel szolt azokról a szövetkezeti gazdákról, akik egy negyedszázaddal ezelőtt megalapozták a szövetkezeti mozgalmat, hittek a közös gazdálkodás sikerében és az új paraszti osztály első alkotóelemei voltak.

Az ünnepség befejezéseként dr. Soós Gábor a „Mezőgazdaság kiváló dolgozója” miniszteri kitüntetést nyújtotta át hat alapító tagnak. Barthelme Antal, Bencze István, Baranyi Imre, Hadobás Józsefné, Kiss Györgyné és Schédly Henrik kapta meg e magas kitüntetést. A szövetkezeti gazdák közül 49-nek adományozták a „Kiváló termelőszövetkezeti tag” kitüntetést.

A könnyűipar seregszemléje az őszi BNV-n

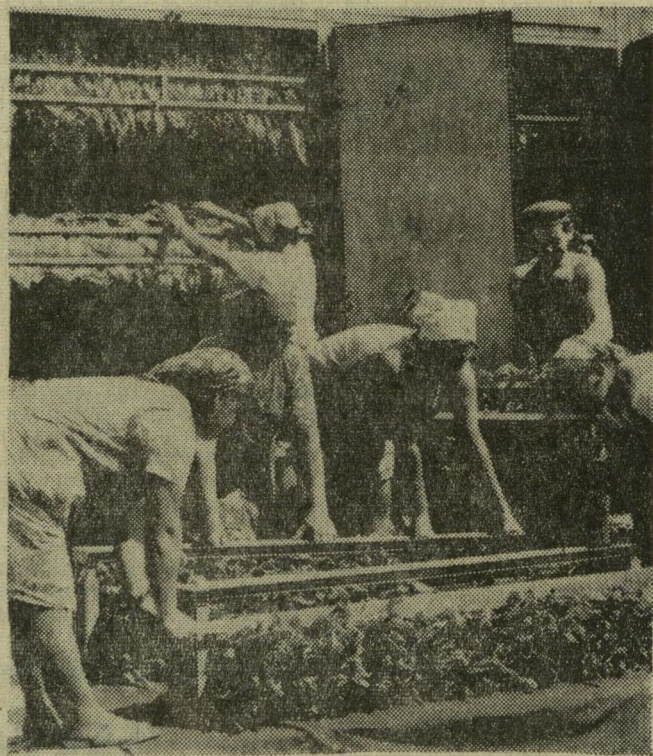
Az őszi BNV-n, az első szakosított közszükségleti cikk-kiállítás fontos helyet kap a könnyűipar; három szakmai csoportban, több pavilonban is képviselteti magát termékeivel. A szabad idő kulturált eltöltésének kelleit bemutató, valamint az „Otthon”-kiállítás kivül nagy teret szentelnek a ruházati cikkek bemutatásának. A könnyűipari vállalatok szövetkezetek kiállításai több mint 7000 négyzetméternyi területet foglalnak majd el.

Dinnye és dohány

Alaposan megkészt idén a dinnye, jó három héttel később vehettük idén az elsőt a piacon, mint más esztendőben. A késedelem kisebb termést is jelent, mondják az ópusztaszeri termelőszövetkezetben dolgozó hevesi dinnyések, hiszen a hűvös

idővel váltakozó nyár a melegeket szerető növény egyik legnagyobb ellensége. Ha szeptemberben még tart a jó meleg, száz mázsára számíthatnak holdanként görög-dinnyéből, és hatvan mázsára sárgából.

Somogyi Károlyné felvételei

Virginia, kállói és burley dohány terem a szövetkezet földjein. Legnagyobb területen Ópusztaszeren dolgoznak környékünkön a dohánykertészek, hetven hektárról takarítják be most a termést. Eddig fölfűzve szárították pajtákban, vagy a kényesebbjét zölden szállították a

földmunkásoknak, most négy speciális, olajtűzelésű dohányszárító szerkezet működik a szövetkezet udvarán. Képünkön is látható, hogy sok elfér benne, mindössze egy hét kell hozzá, hogy egyenletesen, teljesen megszáradjon.

Új tanév küszöbén

Az oktatási év kezdete művelődés-politikánk növekvő jelentőségű eseménye. Holnapról kezdve tanárok és diákok számára új viszonyok kezdődnek: a tanítás, a tanulás. A napokban megtartottuk az általános és középiskolák igazgatóinak, párttitkárainak és a szakfelügyelők megyei tanévnyitó tanácskozását. 80 ezer kisdíák, középiskolai tanuló és egyetemi hallgató kezd el a tanulást, közel 6 ezer tanító, tanár szakszerű és hivatástudattal fűtött segítőkészsége és felügyelete mellett. Úgy tűnhet, hogy egy évenként ismétlődő folyamatról van szó. De ez csak látszat. Valójában minden tanévnek megvannak a sajátos feladatai, amelyeket évről évre mind pontosabban tudunk megfogalmazni a tanintézetek állami és politikai vezetése számára.

A tanulásról, annak anyagi, társadalmi és kulturális hatásáról mind több szó esik. Felismerésre került, hogy a legjobb befektetések közé tartozik az emberfők kiművelése. Közgazdászok ezt éppen úgy vallják, mint kultúrpolitikusok. Az anyagi javak előállításának, valamint a szocializmus teljes felépítésének növekvő követelményei húzzák alá az oktatás és képzés, a legkülönbözőbb oktatási intézmények növekvő horderejét. Ma olyan viszonyok között élünk, amikor a világban percenként megjelenik egy könyv, amikor a képzés az óvodával elkezdődik, és az ember életével végződik. E felgyorsult igények hatása alól mi sem vonhatjuk ki magunkat.

A termelőerők szakadatlan előrehaladása következtében állandóan csökken a munkavégzés folyamatában a fizikai részarány, és növekszik a magasabb szellemi felkészültség igénye. Ez önmagában is fokozza a tanulást, a tanítást kényszerítő erejét és fontosságát.

Az oktatási szaksajtó egyik leglényesebb megállapítása, hogy szerte a világban erősödik az iskolaügy, egyáltalán az oktatásügy gazdasági szemlélete, az iskolák ökonómiai szempontú megítélése. Eddig az iskolákra, mint az emberi művelődés alapjait megszerzésének színhelyére tekintettek elsősorban. Most pedig már mint a termelésfejlesztés, mint a gazdaságnövelés lényeges tényezőjével számolnak. Ez a szemléletmód és folyamat parancsokból követeli az iskolák életközelségének további javítását.

Az iskolák a jövőtervezés meghatározó alapjaivá lettek. Eből következik, hogy az iskolák kapuit szélesre kell tárnunk a gyakorlat előtt, hogy pedagógusaink nem élhetnek az iskolák falai közé bezárkózva. Mind többet kell tudniuk a termelés kérdéseiről, a gazdasági élet és a pedagógia összefüggéseiről. Tanintézeteink nem képezhetnek, nem nevelhetnek általában, hanem igazodniuk kell a felismert szükségességekhez. Egyáltalán: a jövő bármely oldalán (gazdasági, kulturális, közlekedési stb.) megtervezése lehetetlen az iskolák bekapcsolása nélkül. Ez a körülmény viszont az iskolák alkalmazkodó és változó képességének követelményét írja elő. Minden, korszerűen gazdálkodó és funkcionálni akaró tanintézetnek vezetési meg kell fogalmaznia; milyen alapfelkészültségű emberekre van szüksége az országnak most, és a következő években? A választ gondosan meg kell fogalmazni, és az így kapott igényeknek megfelelni.

A nevelés megtervezése mind tudományosabb, előrelátóan történik. Magában foglalja például az oktatási célú beruházások gondos kimunkálását; az egyes iskolatípusok és fokozatok egymásra épülésének megtervezését; a népgazdasági szükséglet és az oktatásfejlesztésre fordítható anyagi eszközök összehangolását; a nevelés szemlélyi feltételeinek biztosítását, és így tovább. Ezek az alapvető rendezőelvek határozzák meg államunk iskolapolitikáját, oktatási rendszerünk további tökéletesítésének tennivalóit, pedagógusaink magatartását.

Társadalmi munk mindjobban odafigyel az iskolákra, és növeli a velük szemben támasztott igényeket. Ezért mind nagyobb helyet kap az iskolai teljesítménymérés módszertanának kidolgozása. A neveléstervezők arra akarnak választ kapni, hogy egy iskolatípus, vagy oktatási forma emberi-társadalmi hasznossága milyen színvonalú, milyen hatékonyságú. Ez hangsúlyozza a pedagógusokra nehezedő feladatok és felelőségek súlyát és sokaságát. Tanintézeteink vezetőinek, a nevelőknek legalább olyan jól kell ismerniük az ország legfőbb gazdaságpolitikai folyamatait, és ennek emberigényét, mint az iskola belső életének tendenciáit. Túlságosan nagy igény ez? Lehet, de nagyon határozottan meg kell fogalmazni, hogy nincs iskola önmagában, ez volt az országépítés feladataitól, csak ezzel szerves összefüggésben. Az iskolának követniük is kell a változásokat, meg előre is kell tekinteniük, hiszen a holnapról iskolába járó gyermek másfél évtized múlva kezd el dolgozni — ha nem tanul

tovább —, és akkor kell majd a társadalmi igényeknek eleget tenni. Ez nagy felelősség és nagy bizalom is, a pedagógusokkal szemben.

Az iskolán belüli oktató-nevelő munkához nyugodt, kiegyensúlyozott viszonyok, magabiztos, felkészült vezetés és bizalmat sugárzó alkotó légkör szükséges. Olyan, amelyik felette áll minden kishitűségnek, intrikának, antikollegialitásnak. Az idei tanév — úgy tűnik — kiegyensúlyozott pedagógiai munkát ígér. Lényegesebb tantervi, rendtartási, osztályozási stb. változásokkal most nem számolunk. Ugyanakkor az iskolai élet színvonalát emelő feladatokat mindenütt körültekintően elemezni kell. A sikeres alkotómunkát hosszabb időre szóló, alapvető dokumentumok segítik. A legfontosabb az előző tanévben hozott intézkedések meggyökereztetése, az oktató-nevelő munka feltételeinek további javítása. A tantestületek ösztönözzék tagjaikat a színvonalasabb munkára, a szervezett továbbképzésre, az iskolán belüli élet demokratizmusának gazdagítására. Gondosan kell előkészíteni az iskolai dolgozók munkaidejének csökkentését, amelyre e tanévtől kezdve, két lépcsőben és differenciáltan kerül sor. Cél szerű tovább dolgozni a tanárok és a tanulók túlterhelésének csökkentésén, az iskola és a szülői ház kapcsolatának ápolásán, a gyermekre gyakorolt hatások összehangolásán.

A tanévnyitás ünnepélyes alkalmból is szeretnénk hangsúlyozni az oktatás és a nevelés egyetemesét, a tanulók ismereteinek és világnézetének együttes fejlesztését. A szaktárgyak oktatásának színvonalát nem csökkentve javítsák tovább a növendékek világnézetét nevelését. Bármely elismerésméltóak a világnézetű nevelő munka eddigi eredményei, mégis — a jövőben többre, főleg az iskola és a család között összehangoltabb nevelésre van szükség.

Természetes igényként kell megfogalmazni minden nevelővel szemben, hogy ne csak ismereteket, hanem ezzel együtt természettudományosan megalapozott szocialista világszemléletet is nyújtson hallgatóinak. A korszerű szemléletre nevelés nem lehet csak az egyes tanárok, vagy az osztályfőnökök feladata. Nem is szabad ezt leszűkíteni csak bizonyos órákra, hanem a tantestület feladatává, az iskolai munka egészének értékmérőjévé kell tenni. Csak az ilyen igényű oktatás és nevelés méltó szocialista iskoláinkhoz. A feladat azért sem egyszerű, mert olykor és helyenként az iskolának kell ellensúlyozni az egyes családok konzervatívizmusát, vagy éppen közömbösségét. A nevelőtevékenység pozitív hatását megsokszorozza, ha az iskola és a szülői ház gyermeknevelési törekvései azonosak.

A szocialista nevelés növekvő követelményét azért is támaszthatjuk iskoláinkkal szemben, mert pedagógusaink tevékenységére egészében a korszerűség, a hivatásszeretet és a haladás elkötelezett szolgálata jellemző.

Nem szabad sajnálnunk a fáradságot attól sem, hogy az egyes iskolák oktató-nevelő munkája közötti jelentős színvonal-különbségek csökkentsük, illetve megszüntessük.

A tanévnyitás ünnepélyes és bensőséges hangulata közepette szótartasszunk a munkás- és parasztcsaládok, a fizikai dolgozók gyermekeinek tervszerűbb és fokozottabb segítését. Politikai, s egyben oktatási politikai jelentőségű gond, hogy a munkásszármazási fiatalok kisebb arányszámában vesznek részt a felsőoktatási intézményekben, mint azt a munkásosztály statisztikai lélekszáma és a munkásosztály politikai súlya indokolja. Elemzések és az általános iskolai pedagógusainak tapasztalatai bizonyítják, hogy a tanulók tanulmányi eredményei szociális és családi helyzetükkel mutatnak összefüggést sokkal inkább, mint egyéni képességeikkel. De az is kiderül, hogy az iskolák az induláskor meglevő hátrányokat nem képesek egyelőre ellensúlyozni, hanem gyakran megtartják, sőt helyenként felerősítik ezeket a lakóhelyi és szociális környezetből származó differenciákat. A tapasztalatok ismételtlen jelzik, hogy az általános iskola első éveiben elért tanulmányi teljesítmény hosszú éveken át meghatározó marad, akár a tényleges tudás mennyiségét, akár a tanuló gondolkodási képességét tesszük vizsgálattá.

Csak tisztelni lehet az iskolák erőfeszítéseit, amelyet a fizikai dolgozók gyermekei tanulásának segítéséért eddig végeztek. A jelentkező eredményeket azonban csak kezdetnek lehet tekinteni. Ennél több kell.

A szülők és a szocialista állam, az iskolák és a pedagógusok együttes felelőssége, valamint a tanulók szorgalmára épülhet csak az új tanév minden sikere. Ezek a feltételek kedvezően adottak számunkra. Kezdődjék a tanítás.

DR. ÁGOSTON JÓZSEF